

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 28/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 68

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật sắp nhập Niết Bàn, Ngài A Nan hỏi Phật rằng khi Phật còn tại thế thì chúng con nương vào Ngài, vậy khi Phật nhập Niết Bàn, chúng con biết nương vào ai? Phật trả lời rằng: *“Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy”*. Giới như tròng mắt của chúng ta cho nên giữ giới được ví như giữ con ngươi của mình. Người học Phật mà không giữ giới thì không phải là người học Phật. Cho dù người đó có niệm Phật hay thiên định thì vẫn không thể có thành tựu.

Đây là điểm đặc biệt lưu ý! Bất cứ ai dùng thủ đoạn lừa người khác để lấy tiền thì cho dù họ mặc áo tu, họ cũng không phải là đệ tử của Phật. Hòa Thượng nói: ***“Năm Giới và Mười Thiện là căn bản giới luật mà nếu không làm được tốt thì cho dù có phát nguyện vãng sanh, niệm Phật có tốt cũng không thể vãng sanh.”***

Có nhiều người nghe đến cụm từ *“đời nghiệp vãng sanh”* thì có tâm ý chờ đợi khi lâm chung là mang nghiệp theo còn hiện tại vẫn tạo nghiệp, vẫn phạm sai lầm. Đời nghiệp vãng sanh là mang nghiệp cũ chứ không mang nghiệp mới. Kể từ khi phát tâm, phát nguyện niệm Phật vãng sanh thì không còn tạo thêm nghiệp, nếu tạo thêm nghiệp thì đây là nghiệp mới, những nghiệp trước thời điểm phát tâm, phát nguyện mới tính là nghiệp cũ. Dù tại gia hay xuất gia thì Năm Giới, Mười Thiện phải vãng giữ.

Muốn trở lại làm người thì chúng ta phải tu tốt Năm Giới. Muốn sanh cõi trời thì chúng ta phải tu Năm Giới tròn đầy và Mười Thiện đạt mức từ trung phẩm trở lên, ngoài ra còn tu tâm *“Từ, Bi, Hỷ, Xả”*. Cho nên chúng ta thấy người nào tùy tiện thì phải biết người này không phải là người tu hành chân chính, phải mau mau mà tránh xa.

Có người tâm sự với tôi rằng gia đình họ đang sống yên ổn thì một thành viên trong gia đình nghe một người lừa đảo, mang tiền ra làm việc nọ việc kia mà những việc đó chỉ là để xây dựng bá đồ cá nhân. Chúng ta phải xem xét cẩn trọng rằng những gì thiết thực lợi ích chúng sanh thì chúng ta nghe theo, nỗ lực mà làm, còn việc gì chỉ vun đắp cho bá đồ cá nhân thì chúng ta nên tránh xa.

Trong đệ tử Phật có giới không nói dối gồm bốn ý nhỏ: Không nói dối, không nói lưỡi đôi chiều, không nói lời hung ác, không nói lời thêu dệt. Do đó, nếu chúng ta nói để lợi mình mà hại người thì là sai lầm nghiêm trọng rồi. Trong bài học hôm qua, có người hỏi Hòa Thượng là làm sao tu hành cho tốt. Ngài nói: *“Đừng làm việc ác, vãng*

làm việc thiện”. Câu trả lời này vượt qua Năm Giới mà đạt đến mức độ không làm tất cả các việc ác, chỉ làm tất cả các việc thiện.

Người nói dối thì ngoài lời nói khôn khéo, họ còn có cả ma thuật để lời nói thêm phần mạnh mẽ, để dụ người. Chúng ta không nên để bị lừa gạt. Chúng ta không nên rảnh quá lang thang đi nơi này nơi khác, rồi không khéo lại bước vào bẫy của Ma thì lúc đó không ai cứu được.

Chúng ta nên nhớ rằng nơi nào chân thật là danh ngôn chánh pháp thì chúng ta đến còn nơi nào không phải là danh ngôn chánh pháp thì chúng ta vẫn kính trọng nhưng không gần gũi. Có người học trò vì không nghe lời dạy bảo, chạy hết nơi này nơi kia nên kết cục là không còn niềm tin đối với Phật.

Cho nên, chúng ta phải nắm được cương lĩnh tu học, phải biết rõ pháp tu của mình là: *“Một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu, không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn”*. Đối với công việc hằng ngày thì *“Việc tốt cần làm nên làm không công không đức”*. Điều này có nghĩa là chúng ta cứ tích cực làm việc lợi ích chúng sanh, lợi ích cộng đồng và xã hội mà không cần phải nghĩ đến phước đức hay công đức. Trong vòm trời mênh mông rộng lớn này, việc làm tốt hay việc làm xấu cho dù nhỏ như hạt bụi cũng không mất đi. Cho nên chúng ta đừng tưởng không ai thấy việc chúng ta làm và cũng đừng lo rằng công đức, phước báu bị mất đi. Biết được đạo lý này rồi, vậy tại sao chúng ta không nỗ lực?

Tôi hiện ở khu nhà này có một mình, công việc rất nhiều nên tôi làm từ sáng đến tối mới hết việc. Tất cả những người xung quanh mà tôi từng đào tạo để có năng lực làm việc thì tôi cử họ đi những nơi khác để phục vụ. Tôi thường nói về những công việc tôi đã làm được để mọi người thấy tôi làm đúng hay sai, từ đó chúng ta cùng nhau khích lệ, cùng nhau làm việc theo đúng lời Hòa Thượng dạy là *“việc tốt cần làm thì nên làm”*.

Cho nên, chúng ta thấy việc thiết thực lợi ích chúng sanh thì chúng ta làm, còn nếu việc đó chỉ phục vụ bá đồ cá nhân thì phải tránh xa. Tuy nhiên đường càng xa thì gánh càng nặng, gánh càng nặng thì đường càng xa có nghĩa là chúng ta càng làm các việc lợi ích chúng sanh thì việc làm của chúng ta càng vất vả và sự vất vả đó ngày càng tiếp nối. Do đó, chúng ta phải biết quý tiếc sinh mạng này, làm những việc cần làm, không để lãng phí tài vật, sức lực, mọi việc tập trung vào các việc thiết thực mạng lại lợi ích chúng sanh.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, công việc của con bận rộn cả ngày. Con dành quá nhiều thời gian phụng hiến cho công ty còn thời gian cho tu học rất ít. Con phải làm thế nào để ở trong cảnh duyên này có thể tu hành, nắm chắc phần vãng sanh?”* Đây cũng là thắc mắc của chính chúng ta, ngoài tám tiếng làm việc, về đến nhà, chúng ta còn làm biết bao nhiêu việc trong gia đình nên thời gian tu tập cũng hạn chế.

Hòa Thượng trả lời: **“Cần phải nghe Kinh cho nhiều để hiểu được đạo lý sau đó ứng dụng đạo lý vào đời sống của chính mình. Hiểu rõ đạo lý, hiểu rõ phương pháp rồi thì ngay trong đời sống và công việc đều không có chướng ngại. Đời sống là tu hành, công việc cũng là tu hành. Tu hành là tu sửa tư tưởng hành vi sai lầm của chính mình. Cương lĩnh tu hành của Bồ Tát không ngoài Tứ Nhiếp Pháp, Lục Độ. Mười cương lĩnh này mà triển khai ra thì có vô lượng vô biên hành pháp đều bao gồm ở trong đó.**

“Tứ Nhiếp Pháp và Lục Độ đều nói đến bố thí. Bố thí không phải là đi đến đâu cũng cho một ít tiền. Dùng lời hiện đại mà nói thì bố thí chính là tận tâm tận lực, xả mình vì người, vì nhân dân, vì xã hội, vì tất cả chúng sanh mà phục vụ. Đây là Bồ Tát đạo. Khi bố thí mà xen tạp tự tư tự lợi thì trong tu hành đã xen tạp bất thiện. Chúng ta tu chính là phải đạt được thuần thuần thiện, còn xen tạp một chút tự tư tự lợi thì đã không còn thuần tịnh thuần thiện.”

“Xả mình vì người là thiện hạnh, là Bồ Tát hạnh. Xen tạp tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng thì công phu tu hành đã bị phá hỏng rồi. Tu hành như vậy, rất khó để thành tựu. Do đó, niệm Phật niệm rất lâu năm rồi nhưng ngay đến công phu thành khối vẫn chưa đạt được. Nguyên nhân là do niệm Phật lại xen tạp vọng tưởng nên công phu không có thuần”

Trong công việc chúng ta dụng tâm chân thành, tận tâm tận lực, xả mình vì người, vì nhân dân, vì xã hội phục vụ thì đó chính là tu hành rồi. Tứ Nhiếp Pháp gồm **“Bố Thí Nhiếp, Ái Ngữ Nhiếp, Đồng Sự Nhiếp, Lợi Hành Nhiếp”**. Lục Độ gồm: **“Bố Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định, Trí Tuệ”**. Tất cả những gì Hòa Thượng dạy đều là cương lĩnh giúp chúng ta tu hành, phân biệt được tà và chánh. Tự tư tự lợi là tà, xả mình vì người là chánh.

Hằng ngày, chúng ta chưa biết vận dụng mọi hoàn cảnh để tu hành. Chúng ta làm theo lời Hòa Thượng chỉ dạy rằng bố thí chính là tận tâm tận lực, hy sinh phụng hiến. Chúng ta hiện đang hiểu bố thí chỉ là gom tiền tặng cho ai đó. Nở một nụ cười khi gặp ai đó cũng là bố thí. Quan trọng là mỗi việc làm của chúng ta hoàn toàn vì người khác, không có một chút gì xen tạp **“tự tư tự lợi”**, nếu không như vậy thì chúng ta không thể đạt được thuần thiện, thuần tịnh.

Hòa Thượng nói **“Thế gian và xuất thế gian pháp chỉ có một pháp là thật, ngoài ra thấy đều là giả. Nếu là thật thì chúng ta phải chăm chỉ nỗ lực mà làm. Những sự việc giả thì phải nên tùy duyên, không nên phan duyên. Chúng ta có nên đi làm những việc giả này hay không? Chúng ta vẫn có lúc phải làm nhưng những việc này không nên để trong tâm. Lý sự vô ngại, sự sự vô ngại. Được như vậy thì chúng ta liền được đại tự tại, vãng sanh nhất định có phần.”**

“Ở Xinh-ga-po, có một vị thanh niên 101 tuổi, tên gọi là Hứa Triết. Thời gian niệm Phật của bà mới có một năm thế nhưng bà chính mình tín tâm kiên định, bà đã nắm chắc được phần vãng sanh. Hằng ngày bà giúp đỡ nhiều người cùng khổ, với lượng công việc rất nhiều. Một ngày thời gian từ sớm đến tối, không chút thời gian nào rảnh. Do đây, có thể biết, có thể nắm chắc việc vãng sanh hay không quyết định ở sự Chân Thành, Thanh Tịnh, Từ Bi của chính mình. Việc này tương ứng với Phật tâm, với Phật nguyện.”

Hằng ngày chúng ta làm việc tận tâm tận lực, hy sinh phụng hiến là chúng ta đang thực hành Bồ Tát hạnh. Nền tâm đó mới tương ứng với tâm Phật, với nguyện của Phật. Cho nên phương pháp tu hành của người bận rộn là phải biết dụng tâm gì để tạo được công phu ngay trong đời sống và ngay trong công việc. Đó là dụng tâm “*Chân Thành, Thanh Tịnh, Từ Bi*” trong mọi khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật, hành động tạo tác. Làm được như vậy là chúng ta đã không rời tâm Phật, không rời hạnh Phật. Một đời sống như thế sẽ không có buồn đau mà chỉ có an lạc, tự tại. Nhất định khi chúng ta ra đi cũng sẽ an lạc và tự tại.

Là cư sĩ học Phật, chúng ta ứng dụng lời Phật dạy vào công việc thì đó là công việc của Phật Bồ Tát, ứng dụng vào đời sống thì đó là đời sống của Phật Bồ Tát. Do đó, chẳng có chướng ngại. Đời sống của phàm phu có chướng ngại vì phàm phu sợ được mất, sợ thắng thua cho nên luôn đầy khổ đau. Đời sống của Phật Bồ Tát là tùy duyên, nơi nào thuận thì tận tâm tận lực, không thuận thì đành thôi. Nếu người ta không thuận mà mình cố gắng cưỡng cầu thì mình rất khổ.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta thực hiện Tứ Nhiếp Pháp trong đời sống gồm: “*Bố thí nhiếp*”, “*Ái ngữ nhiếp*”: Lời nói thân thiện, an lành, lời nói khuyên bảo; “*Đồng sự nhiếp*”: cùng làm, cùng tận tâm tận lực giúp đỡ và “*Lợi hành nhiếp*” tức là luôn nghĩ đến lợi ích cho người. Chúng ta thực hành trong tinh thần của Bồ Tát là làm mọi việc chỉ cần lợi cho người, không cần lợi cho ta. Lục Độ gồm “*Bố Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiền Định, Trí Tuệ*”. Mười phương pháp này áp dụng trong đời sống thì đó là hành pháp, rộng đến vô lượng vô biên.

Hòa Thượng dạy bố thí chính là tận tâm tận lực, xả mình vì người, vì xã hội, vì nhân dân, vì tất cả chúng sanh mà phục vụ. Chúng ta làm được thì đã thành Bồ Tát. Đã là Bồ Tát thì tương lai phải về thế giới của Bồ Tát. Thế Giới Tây Phương Cực Lạc đều là nơi câu hội của chư Thượng Thiện Nhân. Do đó, hãy làm các công việc của Bồ Tát để tương lai chúng ta được về thế giới của Bồ Tát. Bố thí chính là tận tâm cho nên chúng ta phải làm được điều này trong đời sống và công việc. Việc nhỏ nhất như rửa một cái bát hay lau bàn, quét nhà cũng phải tận tâm tận lực. Cho dù là một cái bát, chúng ta vẫn phải rửa ngay. Trừ trường hợp quá bận, nếu còn thời gian là phải rửa./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!